

var den, at Nationalbankens Diskontoforhøjelse i det lange Løb *maatte* sættes igennem som Følge af Maksimalrentens Bortfald, der var krævet af Landstingsflertallet. — De to Oppositionspartier, der dannede *Landstingets Flertal*, havde stadig set en Opgave i at repræsentere visse besiddende Grupper og Klassers Særinteresser paa Helhedens Bekostning, og i Hovedsagen var de store økonomiske Spørgsmaal enten blevet blankt afvist eller ændret til det ukendelige. Det betænkelige i dansk Politik laa ikke i de smaa Partier, der ikke gjorde Gavns Gerning paa Rigsdagen, men i de Indgreb i den ansvarlige Regerings Handlinger, som Oppositionspartierne tillod sig gennem deres Magtstilling i Landstinget, og hvorved de hindrede hurtig Løsning af akutte Spørgsmaal, først og fremmest af Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden. I Arbejderklassen, blandt det store Tal af mindre Landbrugere og i hele den hundredtusindtallige Kreds af Smaakaarsfolk gjaldt derfor nu kun een Mening om Landstingsflertallet og dets Mænd, og det var den: Deres Gerninger dømmer dem.

Krag (V.) anstillede først nogle Betragtninger over *den finansielle Situation*. Driftsbudgetterne for de senere Aar viste nok et helt fint Billede af den samfundsøkonomiske Tilstand, men dette hængte sammen med, at Finansministeren, hver Gang der fremsattes Ønsker fra Oppositionens Side, stillede Krav om store nye Skatter, og det skønt Regnskabet for 1934—35 viste et Overskud paa 18 Mill. Kr. og Skatterne paa Tillægsbevillingsloven for 1935—36 allerede var indgaaet med et Overskud paa 16,5 Mill. Kr. Siden 1929—30 var Statsskatterne steget med ikke mindre end 80 Mill. Kr., og selv om en Skat oprindelig havde et midlertidigt Formaal, blev den Gang paa Gang fornyet. Samtidig var de kommunale Skatter vokset med et tilsvarende Beløb, saa at *Skattetrykket* faktisk i denne Regerings Tid, statistisk og kommunalt, var forøget med ca. 160 Mill. Kr., til Trods for at Indtægterne var formindsket med flere Hundrede Millioner Kroner og Formuerne i tilsvarende Grad. I Betragtning heraf og af Statens store løse Gæld, som kunde anslaaes til henimod det tredobbelte af det Beløb paa 65 Mill. Kr., som Finansministeren nu vilde laane, ansaa Taleren den finansielle Situation for meget alvorlig. — Regeringspartierne Ordførere havde under Finanslovbehandlingen givet Tilsagn om Forhandlingsvilje og Forstaaelse for Oppositionens berettigede Krav, men Regeringen havde misbrugt sit Flertal og paa ingen Maade haft for Øje, at man skyldte Oppositionspartierne Hensyn. Derimod havde de forskellige Oppositionspartier vist Regeringen baade Forstaaelse og Forhandlingsvilje, hvad de opnaaede Lov-